

Danmark i mange år og ikke ligger nogen til last og alt det dér og er fuldstændig pletfri i enhver henseende, skal være hjertelig velkomne – efter vores opfattelse – som danske statsborgere. Det ved fru Tove Fergo godt.

Og så bad fru Tove Fergo om en oplystning af dem, der ikke skal have dansk statsborgerskab. Det skulle være unødvendigt at gøre det, men jeg nævner bare i flæng: Folk, der har begået vold, folk der har begået voldtægt, narkohandlere og dem, der skylder det hvide ud af øjnene til det offentlige, fordi de på forskellig vis har foretaget nogle handlinger i det danske samfund, som ligger langt, langt under lavmålet, skal efter vores opfattelse aldrig nogen sinde kunne tildeles et dansk statsborgerskab, for det har de ikke gjort sig fortjent til. Det er en gave at få dansk statsborgerskab, vil jeg sige til fru Tove Fergo.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det har jo selvfølgelig trukket lidt i mig, men jeg synes måske egentlig, at det ville være rimeligt, at der var en respekt for, at man hørte ordførerne, inden man gik ind i de voldsomme debatter, og derfor er jeg blevet på min plads indtil nu.

Jeg vil konstatere, at lige siden Fremskridtspartiet opstod, har en af partiets mærkesager været indfødsretsområdet, og de har set det som en af de fornemmeste opgaver at forhindre meddelelse af indfødsret.

For Socialdemokratiet er der ingen tvivl om, at hverken Fremskridtspartiet eller senere dets søsterparti Dansk Folkeparti vil føle sig tilfredsstillt i deres fremmedjagt, før grundloven er ændret derhen, at ingen, der ikke er født dansk, kan få dansk statsborgerskab, eller i det mindste, at et flertal her i Folketinget stemmer imod indfødsretslovene.

Hvis man retter sig efter det, og hvis man i øvrigt benyttede sig af en af Fremskridtspartiets ofte anvendte fremskrivningsmodeller, ville man kunne regne ud, hvor mange år, der ville gå, før Danmark lå øde og isoleret hen. Det sidste ville nu nok ikke få lov til at ske, og jeg skal skåne for den fremskrivning i øvrigt.

Der er, har altid været og vil forhåbentlig også fremover være den holdning i Danmark og i dette Folketing, at indfødsret kan meddeles, jf. grundloven. Ligeledes vil der være visse og bestemte kriterier for, hvornår dansk statsborgerskab kan meddeles.

Gennem den adfærd, vi har set i dag, de taler i og uden for Folketinget, vi kan høre fra Frem-

skridtspartiet og fra Dansk Folkeparti, og de læserbreve, vi må se fra de to partier, viser det sig, at uanset hvor stramme kriterier der måtte blive anlagt i Indfødsretsudvalget, vil det ikke være nok for dem, og jeg kan ikke tilbageholde heller at sige, at i øvrigt ville den påståede negative stemning i befolkningen formentlig være vendt til noget i hvert fald lidt mere positivt, hvis netop repræsentanter for disse to partier prøvede på at fortælle lidt faktuel om, hvad det egentlig er, der bliver debatteret, og hvad det egentlig er for kriterier, vi har.

Men jeg anser det for håbløst, og derfor kan man jo lige så godt gøre det her kort. Jeg skal derfor meddele for det første, at vi vil stemme imod den motiverede dagsorden fra Dansk Folkeparti. Skulle der komme en fra Fremskridtspartiet, så vil den lide samme skæbne. Vi råder til og håber på, at andre partier vil gøre det samme.

Og så vil jeg sige for det andet, at det egentlig er en meget mere farbar vej, at vi tager drøftelser med hinanden i Indfødsretsudvalget, i de enkelte partigrupper osv. med henblik på at justere de enkelte kriterier, således som vi faktisk har gjort det og fortsat gør det.

Jeg minder om, at der er indgået aftale om netop at drøfte tingene med hinanden. Det er allerede nævnt.

Jeg minder om, at et stort flertal har været rimelig enige om at skærpe karenstiden for den grovere kriminalitet, at der løbende foregår drøftelser af bøder og deres indflydelse på ansøgningerne, at sprogkravene netop debatteres for tiden i udvalget, og ligeledes drøftes det, hvorledes vi sikrer os mere entydig sikkerhed i prøverne, og at vi i sidste samling indførte en bestemmelse om, at sigtelser for kriminelle forhold i perioden fra ansøgningens indgivelse og helt frem til lovens vedtagelse inddrages i sagsvurderingen.

Jeg minder om, at de danske krav til personer, der ansøger om dansk indfødsret i sammenligning med andre EU-lande og de nordiske lande, er yderst restriktive. Og når man sammenligner det danske sæt af kriterier med kriterierne i EU og i de nordiske lande, viser det sig klart og tydeligt, at der ikke kan siges ret meget fælles om reglerne for tildeling af statsborgerskab i EU-landene, undtagen at de skandinaviske landes regler ligner hinanden til forveksling, men de danske regler ligger i den tunge ende i EU. Udvalget ved det her, udvalget har set det bilag; vi fik det i sommer.